

ČESKÁ REPUBLIKA - OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 20/1044, 112 97 Praha 1

tel. 221 729 311 fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

NAŠE ZNAČKA: 43 Si 30/2022

VAŠE ZNAČKA: ///

VYŘIZUJE: XXXXXXXXXXXX

DNE: 3. února 2022

XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX

Vážený pane,

ve shora uvedené věci zasílám Vámi požadované rozhodnutí v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud Praha-východ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. srpna 2010 samosoudcem JUDr. Danou Haňkovou,

takto:

Obžalovaný

[jméno] [příjmení],

[datum narození] v [obec], sociální pracovník, trvale bytem [adresa], adresa pro doručování: [adresa],

je vinen, že

dne 16.1.2010, krátce před 20.00 hodinou, v prostorách aquaparku v obci Čestlice, v ulici Pražská 138, na okrese Praha-východ, kde se pohyboval jako návštěvník se svými 3 nezletilými dětmi, v rozporu se svojí zákonnou rodičovskou zodpovědností, v rozporu s povinností kontroly dítěte stanovenou návštěvním řádem a v rozporu s věkem a plaveckými schopnostmi dítěte, nejmladšího z dětí, [jméno] [příjmení], [datum narození], ponechal několik minut zcela bez dohledu přibližně uprostřed bazénu“ vlnobití“ (v době mimo provoz této atrakce) o rozměrech 26m x 12m a hloubce 0 – 180cm, v důsledku čehož došlo k několik minut trvajícímu tonutí nezletilého, při němž nastaly zástava dechu, srdce a otok mozku a přes neodkladnou resuscitaci zahájenou po nalezení a vytažení poškozeného plavčíkem a následnou odbornou komplexní resuscitační péči se nepodařilo obnovit činnost mozku a jmenovaný dne 20. 1. 2010 ve Fakultní nemocnici v Motole zemřel,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil smrt,

čímž spáchal

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku.

a zato se odsuzuje

podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku ksouhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku;

podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků;

podle § 67 odst. 2 písm.a) a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k peněžitému trestu v padesáti denních sazbach s výší jedné sazby 300 Kč (celkem 15.000 Kč);

podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán se stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 3 (tří) měsíců;

podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 15 (patnácti) měsíců.

Současně se ruší výrok o trestu dle rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 30.7.2010, sp.zn. 10 T 57/2010, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Oduvodnění:

Soud vzal za prokázaný skutkový děj popsany ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný vypověděl, že předmětného dne byl s dětmi v aquaparku v Čestlicích, byli fakticky už na odchodu. Šli ještě do šatny pro peníze, aby dětem mohl koupit zmrzlinu a pro fotoaparát, aby je mohl vyfotografovat a pro mobilní telefon. Když děti dojedly zmrzlinu, chtěly odejít, ale všichni tři se ještě chtěly vrátit do vody. Pohybovaly se na břehu a on je fotil [příjmení] s [jméno] chtěli jít do bazénu, který je asi 60 metrů od toho, co se všechny tři děti cachtaly. Odešel za oběma dětmi [příjmení] a [jméno] a [jméno] zůstal i nadále v původním bazénu (s vlnobitím) a měl vody po kotníky, možná po kolena. Nepamatuje se, že by [jméno] dával nějaký pokyn, když ho opouštěl v bazénu. Pak odešel s oběma staršími dětmi k chodbičce a viděl i na [jméno]. Když pak zjistil, že [jméno] nevidí, hledal ho všude možně. V [obec] byli v bazénu již podruhé. Atrakci, vlnobití“ viděl spuštěnou. Pro dítě neplavce atrakce při spuštění vlnobití mohla být nebezpečná, ale věděl, že spuštěna nabude, protože byl konec provozní doby aquaparku. Nepamatuje se, že by nějak ověřoval, zda atrakce, vlnobití“ bude spuštěna, ale má zato, že se to tam vyhlašuje. Po něho bylo podstatné, že bylo před koncem provozní doby. Nechce svalovat vinu na někoho dalšího, ale bazén byl přímo před stanovištěm plavčků. Bazén byl téměř prázdný, koupalo se tam asi 1 dítě. Neměl žádný důvod, pro který by [jméno] nevzal s ostatními dětmi, ale fakt je takový, že bazén, kam děti odešly, byl velmi hluboký a tak nechal [jméno] cachtat se a nenapadlo ho, že by odešel tak daleko.

Ve věci byli vyslechnuti tři plavčíci, kteří byli předmětného dne v zaměstnání, a to [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

Svědka [jméno] [příjmení] je vedoucím plavčků. Uvedla, že předmětného dne probíhalo vše normálně. Z monitoru bylo plavčkem zjištěno, že v areálu se nachází obžalovaný se třemi dětmi. Nebyla tomu věnována zvláštní pozornost proto, že děti byly pod dozorem otce, a ten je povinen je hlídat tak, jak se uvádí v provozním řádu pro návštěvníky. Ty jsou všude vyvěšeny. Pokud jde o atrakci, vlnobití,“ ta se spouští každé půl hodiny, návštěvníci jsou o tom informováni rozhlasem 5 minut před jejím spuštěním. Provozní doba atrakce není nikde vyvěšena, a to proto, že je v různých dnech různá. Povinností plavčíka je být v plavčkárně, monitorovat prostor, zajistit bezpečnost a plavčkárně opouští toliko v situaci, kdy se spouští vlnobití a plavčík je na břehu bazénu. Stává se, že skáče pro tonoucí v době vlnobití.

Svědka [jméno] [příjmení] vypověděl, že v předmětnou dobu prováděl monitorování celého areálu. Atrakce, vlnobití“ probíhá pravidelně s tím, že zhruba 5 minut před jejím spuštěním

upozorňuje návštěvníky. Předmětného dne v 19:55 hodin atrakci nevyhlásil, nespouštěla se a to proto, že ve 20:10 hodin měla být spuštěna jiná atrakce.

Postava dospělého člověka je na monitoru znázorněna asi 1,5 cm, dítě je menší. Obžalovaného se třemi dětmi zaregistroval při příchodu do aquaparku. Pokud by zjistil, že dítě je bez dozoru dospělého, přivede ho na plavčíkárnu a pátrá po rodičích. Na plavčíkárně jsou dva monitory, které zobrazují 5 kamer. Jeden monitor je rozdělen na 4 políčka, tam je obraz stabilní a na druhém monitoru se po půl minutách střídají zobrazení z pěti kamer.

Svědék [jméno] [příjmení], plavčík, který našel poškozeného [jméno] v bazénu vypověděl, že o tom, že se hledá dítě se dozvěděl z dvojího hlášení. Viděl děti, které byly v dětském bazénku, že volají a shánějí sourozence. Protože tyto děti mířily z dětského bazénku do bazénu s vlnobitím, šel tam hledat i on. Pokud jde o vyhlásování vlnobití, vypovídal stejně jako svědek [jméno] [příjmení] a svědkyně [jméno] [příjmení]. Dále vypověděl o tom, že když poškozeného vyzvedl z vody, nejevil známky života, měl lehce promodralé rty. [jméno] našel v hloubce kolem 144 cm v e skrčené poloze.

Protokol o hledání místa činu s plánkem zachycuje bazén, „vlnobití“, jeho rozměry 26x12 metrů, hloubku 0-180 cm. Dno bazénu je bílé až po tmavě modrou, podle hloubky vody – čím tmavší, tím větší hloubka. K incidentu došlo na rozhraní světlé a tmavé barvy v místě, kde hloubka dosahuje 160 cm a stalo se tak v levé části bazénu, asi 3 metry od levého okraje.

Z lékařské zprávy, Kliniky anesteziologie a resuscitace FN Motol z 8.2.2010 bylo zjištěno, že pacient [jméno] [příjmení], [datum narození] byl nalezen na dně bazénu bez známek života plavčíky, ihned zahájena neodkladná resuscitace, v této od 20:20 hod. pokračuje přivolaná RZP. Postižený nedýchal, byl promodralý, trvala zástava srdce, měl zvratky v dutině ústní a nose. Ve 20:31 hod. se podařilo obnovit činnost srdce, následoval převoz do FN Motol, poté prováděná komplexní resuscitační péče zaměřená na umělé dýchání, léčbu otoku mozku a další. Od počátku neexistovaly žádné známky činnosti mozku, CT potvrdilo těžký otok mozku s drobným krvácením. Neshledány žádné traumatické změny hlavy, hrudníku, břicha a páteře. Na plicích změny odpovídající stavu po masivní aspiraci. Měření nitrolebního tlaku přineslo kritické hodnoty neslučitelné se životem. EEG potvrzuje nulovou aktivitu mozkové tkáně. Stav hodnocen jako mozková smrt v důsledku dlouhodobé zástavy srdeční činnosti. 20.1.2010 došlo k zástavě srdce, poškozený umírá.

Z návštěvního řádu provozů vodní svět a sauny mj. v článku 1/2 vyplývá, že dětem od 3 do 12 let je přístup do vodního světa dovolen jen s doprovodem a pod kontrolou dospělé osoby.

Ve věci byl realizován videozáznam z místa události, který zachycuje chování obžalovaného [příjmení], podle časových údajů ten odcházel od bazénu v 19:55 hodin se dvěma dětmi, přičemž třetí (poškozený [anonymizováno]) zůstal v bazénu v místě, kde voda dosahovala poškozenému minimálně na prsa. Z kamerového záznamu je evidentní, že otec se otáčí od bazénu, odchází s oběma dětmi, aniž by dal poškozenému [jméno] jakékoliv pokyny nebo se na něho obrátil. Z kamerového záznamu je dále vidět pohybující se hlava po hladině bazénu v podobě černé tečky a ta se potom ztrácí. Následně je vidět přibíhajícího plavčíka, který skočil do vody a vynáší poškozeného [jméno] z vody na břeh, nastává shluk lidí, resuscitace atd.. Za významný časový údaj zachycený videozáznamem, je situace, kdy se otec otáčí od bazénu v 19:55 hodin a dítě hledá v 19:5 9:02 hodin.

I když se obžalovaný hájí tím, že nezletilého hledal dřív než v 19:5 9:02 hodin a tato obhajoba nebyla vyvrácena, faktem zůstává, že poškozeného [jméno] nechal v hloubce bazénu bez dozoru, bez kontroly. Nastal časový prostor, kdy došlo k tonutí poškozeného [jméno] a kdyby obžalovaný toliko otočil hlavu na odvrácenou stranu od [jméno], běžel by ho hledat do bazénu, protože [jméno] na nic jiného neměl čas než se potopit, ale protože musela i ve vědomí obžalovaného

uplynout delší doba, tu kterou představuje doba zachycená na videozáznamu, sháněl [jméno] na různých místech s předpokladem, jak sám uvádí, že [jméno] z tohoto bazénu odešel někam jinam.

[jméno] [příjmení], matka poškozeného vypověděla, že před předmětnou událostí měli děti s obžalovaným ve střídavé péči, a to na základě rozhodnutí soudu. Všechny děti byly neplavci, obžalovaný to věděl. Už jednou před tragédií byly v aquaparku v Liberci. Děti nebyly schopny samostatného pohybu v bazénu, neuměly se udržet nad vodou, pouze nejstarší syn má v současné době ve škole výuku plavání. Ona sama s dětmi nikdy plavat nechodila. [jméno] si ve svém věku nebezpečí utonutí určitě neuvědomoval, byl hodně živé dítě, stále ho někdo musel mít na očích.

Prokázané jednání shora uvedenými důkazy bylo zjištěno, že obžalovaný naplnil svým jednáním zákonné znaky přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný, jako otec nezletilých dětí měl tyto v kritické době svěřeny do své péče a byl ze zákona o rodině v § 31 odst. 1,2 povinen vykonávat nad nimi dohled v takovém rozsahu, aby předešel ohrožení jejich zdraví a života. Na povinnost kontroly nezletilých dětí ve věku 3 – 12 let byl upozorňován i návštěvním řádem aquaparku. Z osobní znalosti dětí si musel být vědom jejich plaveckých schopností. Bylo prokázáno, že obžalovaný dovolil pětiletému dítěti, neplavci, pohybovat se v hloubce, kde mu voda dosahovala k hrudníku. Za této situace odešel. Jeho nezodpovědnost lze spatřovat i v tom, že znal atrakci, „vlnobití“, věděl, že pro [jméno] by byla nebezpečná. Nepřesvědčil se, zda bude spuštěna, vycházel toliko z toho, že do konce provozní doby spuštěna nebude, ač pro takový závěr neměl žádné opodstatnění. Z videozáznamu jednoznačně vyplývá, že po dobu nejméně 4 minut nechal poškozeného [jméno] v bazénu s hloubkou v rozpětí 0-180 cm bez dohledu. Vůbec nezaregistroval, že se poškozený [jméno] topí a začal jej postrádat až po několika minutách na různých místech aquaparku. To vede soud k závěru o odpovědnosti obžalovaného ve formě vědomé nedbalosti za tragický následek, ke kterému došlo. Příčinnou souvislost mezi úmrtím nezletilého [jméno] a jeho tonutím v bazénu je zcela evidentní, nepochybnitelná, vychází z lékařské zprávy.

K dokreslení situace je třeba uvést i to, že ačkoliv vždy pět minut před spuštěním vlnobití (v půl nebo celou hodinu) plavčík avizuje atrakci, „vlnobití“ (a tak se stalo i v 19:25 hodin), v 19:55 hodin ke hlášení nedošlo z důvodu jiné atrakce (dle videozáznamu obžalovaný opustil bazén, kde se nacházel poškozený [jméno] v 19:55 hodin). Tato okolnost v žádném případě nemůže obžalovaného zbavit trestní odpovědnosti, neboť bylo výhradně na obžalovaném, aby zajistil bezpečnost svých dětí neplavců, zejm. nejmladšího [jméno].

Vina obžalovaného je jednoznačná, nepochybnitelná a za stěžejní otázku této trestní věci pak lze označit druh a výměru trestu. Bylo přihlédnuto k tomu, že obžalovaný závažným způsobem porušil zákonem chráněný zájem společnosti na ochraně zdraví a života nezletilých dětí, stejně tak bylo přihlédnuto k faktu, že pro obžalovaného, jako otce, je tato událost mimořádnou tragédií. Ukládaný trest soudem je potom již jen formálním postupem ve smyslu trestního zákoníku a reakcí na trestní odpovědnost obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení rozsudku, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně dle § 251 tr.ř. také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích rozsudek je napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává,

byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Praha 12. srpna 2010

JUDr. Dana Haňková
samosoudkyně